

OMOCZYĆ SIĘ (3) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w omoczyć).

praet 2 sg m omoczyłeś się (1). ◇ 3 sg f omoczyła się (1). ◇ con 3 sg f by się omoczyła (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Oblać się, pokryć się cieczą [w czym] (2) :

Zwrot: »w(e) krwi (a. kropiach krwi) omoczyć się« (2): Twarz iego [Jezusa] lię odmieniła/ wżyftká we krwi omoczyła. ArtKanc D19v; padłeś [Jezu] ná koláná tve (y ná twarz twoię) ná modlitwie. á dla boiu wielkiego/ miáfto potu/ w kropiách krwi płynącej omoczyłeś lię. LatHar 273.

2. Zanurzyć się (1) :

Fraza: peryfr. »omoczyła się noga [czyja] we krwi« = ktoś pokonał nieprzyjaciela w krwawym boju (1): Aby lię omoczyła nogá thwoiá we krwi [figas pedem tuum in sanguine (marg) ut rubescat pes tuus (-)]/ á ięzyk pów twoich/ áby też łęptał krew nieprzyjaćielką. BibRadz Ps 67/24.

Synonimy: 1. oblać się; 2. zanurzyć się.

Formacje współrdzenne cf MOCZYĆ.